

عنوان مقاله:

سطح بندی شهرستان های استان خراسان رضوی از لحاظ مولفه های توسعه یافتگی فرهنگی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی فضایی(جغرافیا), دوره 1, شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

کبری سرخ کمال - پژوهشگر و مدرس گروه جغرافیا دانشگاه پیام نور بجنورد

مریم بیرانوند زاده - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

سید محمود زنجیری - استادیار گروه مدیریت دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

فرهنگ، پایه رفتارهای انسانی به شمار می رود و بخش قابل توجهی از رفتارهای اقتصادی نیز بر این بنیان استوار است. در بیشتر کشورهای در حال توسعه، علاوه بر نابرابری های ناحیه ای، نوعی ناهماهنگی اجتماعی نیز مشاهده می شود. این نابرابری ها با شدت و ضعف در نواحی مختلف این کشورها وجود دارد. به هر صورت، نابرابریهای فرهنگی را نیز به دنبال دارد، بدین جهت نابرابری های فرهنگی پیامدهای بس ناگوارتر از نابرابری های اقتصادی دارد. این مقاله بر آن است تا با استفاده از مدل تاپسیس به عنوان یکی از اعضای خانواده تکنیک های تصمیم گیری چندمعیاره (MCDM)، به سطح بندی و تعیین میزان نابرابری موجود از لحاظ توسعه فرهنگی، میان شهرستان های استان خراسان رضوی بپردازد. این تکنیک با دارا بودن منطقی ریاضی در رتبه بندی و با بهره گیری از داده های مطلق (غیرمقایسه ای) می تواند در تعامل با داده های موجود، هدف فوق را ارضا نماید. نتایج یافته های پژوهش حاکی از آن است که در سال ۱۳۸۵ شهرستان های گناباد، رتبه اول و شهرستان های درگز و بردسکن به ترتیب رتبه های دوم و سوم را کسب نموده اند. ضریب پراکندگی (بدست آمده ۱۷/۰)، بیانگر وجود نابرابری فرهنگی بین شهرستان های استان است. لذا توجه به برنامه ریزی فضایی، مطالعه شهرستان ها از لحاظ سطح توسعه یافتگی فرهنگی و شناسایی نقاط سکونتگاهی محروم برای برنامه ریزی اصولی و ارایه راهبرد هایی صحیح و اجرایی در راستای نیل به توسعه و پیشرفت متعادل منطقه ای، ضرورتی اجتناب ناپذیر است.

کلمات کلیدی:

توسعه فرهنگی، سطح بندی، تاپسیس، خراسان رضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209833>

